

Нащадок

Віталій Гречка

І близькі вже стали зорі
Й непомітно мчать віки,
В невідомого узорі
Затягнулись всі дірки.

Вже забуті кривда й правда,
Не на часі навіть час,
Людство – Всесвіту громада,
В ній – трильйон майбутніх нас!

І вдивляючись в простори,
Де колись була Земля,
Хтось вірша про мене створить,
Як про нього зараз я...